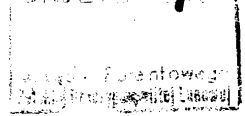

Opublikowano dnia 2 kwietnia 1957 r.

6046 15/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 38689

Kl. 80 b, 6/06

Warszawskie Zakłady Betoniarskie i Żelbetowe
Budownictwa Przemysłowego*)

Warszawa, Polska

Mieszanka gipsobetonowa

Patent trwa od dnia 13 września 1954 r.

Dla otrzymania mieszanki składającej się z żużla, gipsu i wody o konsystencji urabialnej, potrzebne jest użycie dużych ilości wody, ale i wtedy nawet z mieszanki o tym znanym składzie nie dają się formować dobre elementy np. pustaki, płyty ściennie itd., gdyż po autoklawizacji w okresie kilkudniowego polewania wodą ulegają deformacji, a nawet łamaniu się.

Okazało się dalej, że dodanie wapna palonego można znacznie powiększyć przy zmniejszonej ilości wody przez dodatek wapna gaszonego lub niegaszonego, najlepiej jednak w postaci ciasta.

Okazało się dalej, że dodanie wapnia palonego i zmniejszenie ilości wody wpływa na zmniejszenie skurczów, pęcznienia, podwyższenia wytrzymałości, zwiększenie wodoodporności, szybsze twardnienie elementów, wywiera dodatni wpływ w czasie autoklawizacji i zwiększa przyczepność do stali zbrojeniowej.

Szczególnie dobre rezultaty otrzymano przy zastosowaniu następujących proporcji:

100 kg żużla

62,5 kg gipsu surowego

7,5 kg ciasta wapiennego (12% w stosunku do ilości gipsu)

woda — w ilości zapewniającej konsystencję wibrowalną.

Zastrzeżenia patentowe

1. Mieszanka gipsobetonowa do wyrobu elementów budowlanych zawierająca wapno palone, znamienna tym, że dodatek wapna palonego pod postacią ciasta wapiennego, wynosi od 8% do 15% w stosunku do surowego gipsu.
2. Mieszanka gipsobetonowa według zastrz. 1 lub 2, znamienna tym, że zawiera ilość wody zarobowej zaledwie zapewniającą konsystencję wibrowalną.

Warszawskie Zakłady
Betoniarskie i Żelbetowe
Budownictwa Przemysłowego

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są inż. Józef Wolf, dr Kupstian Eymon i Andrzej Ulatowski.